

1932-12-21

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Retsstatsbladet

FAKTA

Dokumenttype:

Udklip

Arkivplacering:

Mappe 103 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Avisartikel.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

England vil Kontingent- Politiken.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 103 Nr. 20

*Vi vil give Danmark en Kontrakt, siger den
engelske Landbrugsminister, Mr. Walter Elliott.*

Af K. Bøgholm.

LONDON

MAJOR Walter Elliott hører Efterkrigstiden til. Han var det unge Højres Leder i Parlamentet, inden han gik ind i den nationale Regering. Han og Oliver Stanley førte de Unge, der ikke troede paa de politiske Doktriners Ukrænkkelighed, men søgte mod nye Former. Han og Oliver Stanley vilde den sociale Konservatisme. Men deres Tanke gik langt videre. De saa en ny Situation komme, der vilde sprænge de gamle Rammer. Og de forberedte den gennem Samtaler med de andre Partiers Unge. En Tid stod de Mosley nær. Det var, da han ledte en Fronde af unge Arbejderpolitikere.

Til en vis Grad var vel ogsaa Elliott dengang Frondens Mand. I Dag er han en af de stærkeste Mænd i den nationale Regering.

Han er først og fremmest den konstruktive Tænkter. For ham er Politik en biologisk Videnskab. Anvendt Biologi, om man vil. Det bragte han engelsk Konservatisme fra sin Fortid som Medlem af Fabrikernes Selskab, hvor de intellektuelle Socialister reformerede Verden, og som Læge. Han er statskonservativ af det tyvende Aarhundrede. En politisk Kirurg. Og ikke faa mener, at Statskonservatismen sammen med Fascisme og Kommunisme vil blive Fremtidens politiske Former.

Walter Elliott er antiliberal som de fleste af det nye Slægtled. Saa er der langt mere et Stykke af en Statssocialist i ham. Han er Skotte som Robert Horne og som denne ikke saa lidt af en Filosof. Men han er en Handlingens Tænkter, hvis spekulative Tanke holder af at se praktiske Resultater.

Han er selv Farmer og har som saadan udstrakt Kendskab til engelske Landbrugsforhold. I ham har de engelske Agrarinteresser for første Gang faaet en stærk Mand som politisk Fører. Regeringens Politik var indtil hans Overtagelse af Landbrugsministeriet, en industrielt orienteret Eksportpolitik. Den engelske Tarifpolitik saa det oprindeligt som sit Maal at aabne de fremmede Grænser for britiske Industrier. I Dag tænkes der mere direkte produktivt. Walter Elliott er den egentlige Beskyttelsespolitiks Mand, hvor Baldwin og Neville Chamberlain har været Forhandlingspolitikens Mænd. Neville

Landbrugsminister W. Elliott.

Chamberlain er denne Regerings førende Skikkelse. Men Elliott er en stærkere Mand end Kommunalpolitikeren fra Birmingham. Elliott er en Politiker i Khaki. Han er charmerende som Vært, men man tager ikke fejl i, at denne Mand mener, hvad han siger.

Jeg spørger den engelske Landbrugsminister, om han er af den Opfattelse, at hans Land har en stor Fremtid som Landbrugsland.

„Jeg mener,“ svarer Major Elliott, „at Englands Muligheder som Landbrugsland er meget store. Men det maa jo ikke glemmes, at netop engelsk Landbrug har været i allerhøjeste Grad forsømt. I hundrede Aar er Kapital og Hjerne gaaet til den industrielle Udvikling. Den skabende Energi har søgt til andre Omraader af det menneskelige Arbejde. Der var ingen, der tog sig af vort Landbrug. Det levede som en Askepot, mens de store Industrier kastede Glans over deres Mænd. Men dette betyder jo ikke, at det ikke meget vel skulde være muligt at dyrke den engelske Jord. Den er saamaend god nok.“

„Jeg har fulgt Hvedekommissionens Forhandlinger. Og jeg forstaaer meget vel, at det er den mindst komplicerede Form for Landbrug. Er det Deres Mening i første Linie at koncentrere om Hvededyrkingen?“

„Det vil jeg ikke sige. Vi har en udmærket Hvedejord. Og den vil naturligvis blive udnyttet. Men det er ikke min Opfattelse, at det vilde være økonomisk klogt at gaa til en uindskrænket Udvidelse af vort Hvedeareal. Der er, som jeg allerede

har sagt det, Steder her i England, hvor der er ganske udpræget Hvedejord. Men ellers er vort Klima ikke særligt egnet for Korndyrking. Klimatisk set er det jo dog saadan, at Korn vil have Sol og Kreaturer Regn. Regn har vi nok af. Nej, jeg tror, at man i højere Grad maa søge at samle Energien omkring Kvægholdet.“

„Vil det kræve en særlig Lovgivning?“

„Der er et stærkt Krav fremme om en Kødtoild. Vi har jo nu den særlige Toild over for det irske Kød. I øvrigt er Forholdet det, at en stor Del af det Kød, der sælges her, er fremstillet i Landet selv. Men det vilde slet ikke være tilstrækkeligt, selv om man indførte en Kødtoild. Med eller uden Toild vilde store Partier af Kød komme ind. Det vilde blive solgt uden Hensyn til Pris. Det er saadanne Tilfælde, hvor en Restriktionspolitik er nødvendig.“

„Anser De Restriktionerne for at være noget varigt, eller opfatter De dem kun som Overgangsbestemmelser?“

„Hvad er varigt i vor Tid? Er det to Aar eller fire Aar eller ti? Jeg har mistet Forstaaelsen af, hvad varigt er. Men vi vil ikke være urimelige. Det er vor bestemte Vilje.“

„Har De i Sinde at forbinde Kontingent og Toild i Deres økonomiske Politik?“

„Vi er foreløbig ikke kommet længere end til at undersøge Forholdet Være for Være. Vi er en empirisk Nation, der gaar Erfaringens Vej.“

Efter et Øjeblik Tavshed fortsatte Ministeren dog spekulativt:

„Det store Spørgsmaal, der optager os i denne Tid, er dette: kan menneskelig Tanke løse vor Tids økonomiske Problem? Og Spørgsmaal Nummer to bliver da om det Maskineri, der skal sættes op, dersom man kan besvare det første Spørgsmaal bekræftende. Det store Spørgsmaal er at finde et Plansystem.“

„Hvad mener De om Mestbegunstigelsesklausulen?“

„Den er efter min Mening noget, der hører hjemme i det nittende, men ikke i det tyvende Aarhundrede. Vi er stillet overfor et økonomisk Spørgsmaal Rusland, der ikke lader sig bringe ind under denne Klausul. En Dumping maa torpedere Mestbegunstigelsen. Jeg kan ikke se andet.“

Der var engang en Verdensorganisation eller vel rettere en Verdensfrihed, der var et Resultat af den industrielle Revolution. Jeg kunde tænke mig, at man nu i Stedet maatte gaa over til regionale Organisationer.

Det, der er vor Opgave, er at sikre Markeder for vor Produktion, at indrette os saadan, at vi er sikre paa at have Købere til det, vi har at sælge. Det er i Øjeblikket den fundamentale Svaghed, at vi ikke raader over sikre Markeder. Vi sagde ude i

Fortsettes Side 3.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

